

Sygn. akt II Cz 386/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia uczestniczki J. N. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ns 1288/13

w sprawie z wniosku J. E.

przy udziale J. N., C. N., A. M. i K. J.

o dział spadku

p o s t a n a w i a:

odrzuć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 13 grudnia 2013 r., Sąd Rejonowy udzielił zabezpieczenia roszczenia A. M. w stosunku do uczestnika J. N. o zapłatę kwoty 6.562,50 zł z ustawowymi odsetkami, stanowiącą spłatę z tytułu działu spadku po C. N., poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej w kwocie 6.562,50 zł na należącym do uczestniczki J. N. udziale w nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny, położony w K. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Kłodzku prowadzi księgę wieczystą nr (...) wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), na rzecz A. M.. W ocenie Sądu, mając na uwadze treść przepisu art. 730 § 2 kpc w zw. z art. 747 pkt 2 kpc, spełnione zostały wszystkie przesłanki w nich wskazane, a w związku z tym żądanie udzielenia zabezpieczenia przez A. M. jest uzasadnione, bowiem uprawdopodobniła ona roszczenie, jak i wynika to również z materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy. Również wykazała ona interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, uczestniczka postępowania J. N., wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, zarzuciła mu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie art. 730¹ kpc poprzez przyjęcie wyłącznie w oparciu o twierdzenia wnioskodawczyni, iż zachodzi obawa pozbawienia wierzyciela możliwości zaspokojenia jego roszczeń. W uzasadnieniu skarżąca podniosła, iż nigdy nie kwestionowała treści postanowienia Sądu, nakładającego na nią obowiązek spłaty m.in. wnioskodawczyni, co wynika chociażby z tego, iż nie skorzystała ze środka odwoławczego w sprawie. Nie wypowiedała się ona również publicznie, czy też z udziałem wnioskodawczyni

negatywnie o sposobie jej spłaty. Z uwagi na treść prawomocnego orzeczenia Sądu, takie ewentualne wypowiedzi są przy tym bezprzedmiotowe w sprawie. Ponadto, z uzasadnienia wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie wynika także, aby uczestniczka uchybiła terminowi do spłaty stron postępowania, który w istocie jeszcze nie upłynął. Obecnie, w miarę swoich możliwości finansowych dokonuje ona już wpłat na rzecz wierzycieli.

Sąd Okręgowy zważył:

W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie uczestniczki powinno podlegać odrzuceniu jako niedopuszczalne. Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z treścią art. 754¹ § 1 kpc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej albo jeżeli sąd inaczej nie postanowi, zabezpieczenie udzielone według przepisów tytułu II części II Kodeksu postępowania cywilnego upada po upływie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które podlegało zabezpieczeniu. Wyznaczenie innego terminu upadku zabezpieczenia jest uzasadnione w przypadkach, gdy wynika to z charakteru roszczenia (np. rozłożenia świadczenia na raty), z tym, że jego szczególne określenie winno nastąpić w treści postanowienia udzieleniu zabezpieczenia, bądź w orzeczeniu zasądzającym świadczenie merytoryczne (tak, J. Jagieła, (w:) K. Piasecki (red.), Kodeks postępowania Cywilnego. Komentarz, Warszawa 2006, teza 3 do art. 754¹ kpc; J. Bodio (w:) A. Jakubecki, Komentarz aktualizowany do art. 754¹ kpc Kodeksu postępowania cywilnego, wyd. el. Lex. 2010). Natomiast z chwilą prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy odpadają przyczyny, dla których dokonano zabezpieczenia, gdyż ochronę prawną zapewni uprawnionemu prawomocne orzeczenie sądu, zaś samo zabezpieczenie upada z mocy prawa, w terminie wskazanym w odpowiednich przepisach (m.in. art. 754¹ § 1 kpc). Z tego względu uprawniony powinien podjąć niezbędne kroki zmierzające do realizacji swego prawa podmiotowego, o ile są one konieczne. Takowym krokiem jest m.in. złożenie wniosku, do chwili upadku zabezpieczenia, o wydłużenie, bądź skrócenie terminu upadku zabezpieczenia, a zapadłe w tym zakresie orzeczenie należałoby traktować jako zmianę postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia (zob., wyrok SA w Łodzi z 4 grudnia 2012 r., I Aca 905/12, wyd. Lex nr 1392171 i wskazana tam literatura). Istotnym jest, iż w niniejszej sprawie, postanowienie o dział spadku po C. N. uprawomocniło się z dniem 22 grudnia 2013 roku. Jednakże jeszcze zanim to nastąpiło, Sąd Rejonowy 13 grudnia 2013 r. zabezpieczył roszczenie uczestniczki A. M. w stosunku do uczestnika J. N. o zapłatę kwoty 6.562,50 zł poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej. Przy czym wobec braku wniosku w tym przedmiocie, nie wyznaczył on innego terminu upadku zabezpieczenia, co w konsekwencji oznacza, iż zastosowanie znajdują ogólne zasady wyrażone w art. 754¹ § 1 kpc, a upadek zabezpieczenia nastąpił z dniem 22 stycznia 2014 roku. W tej sytuacji, wobec upadku zabezpieczenia, zażalenie jako niedopuszczalne należało odrzucić- art. 373 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.